

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۳/۲۱

محمد بشیر دودیال

تا که دیر نشده، باید به خود امد!

حوادث روزهای اخیر باید آنها را متوجه و به خود آورد که نمیگذارند کشتی توفان زده کشور از تلاطم هیبتناک به ساحل برسد. آنها که در قصرهای غرب کابل، منازل لُکس و محاط به سیم خاردار وزیر اکبرخان، هتل های مسکو و اسلام آباد با هم جمع میشوند، به نامهای (سیاسیون) و غیره هنوز هم اشتیاق زراندوزی هر چه بیشتر، تجمل پرستی و فساد را در سر دارند؛ آنان شایستگی، توانایی و لیاقت رهبریت کشور را ندارند. کشوری مانند افغانستان و ملت نجیب و باهمت، ولی زجر دیده ی چون مردم باعزت ما ضرورت به چنان زعامت و حکومتی دارد، که شایسته یک مملکت تاریخی که مهد تمدنهای باستانی است، باشد.

مدیریت علمی، اداره عامه نوین، مقابله با چلنجهای جدید امروزی مانند مشکلات محیط زیست، خطر قحط منابع، ضرورت روزافزون به انرژی پاک، ادامه و مدیریت پروسه صلح آبرومند و مطمئن، مقابله باامراض مانند (COVID-19)، تطبیق اصول پذیرفته شده (CDGS) جهانی، تامین انکشاف باثبات و سایر پدیده های امروزی از درک و مدیریت این چنین افراد خیلی ها بالااست. امروز تخصص و دانش معیار حکومت نمودن است. پدیده های جدید و نااشنا، وضع دیپلوماسی نوین، موقعیت جیواکونومیک و جیو پولیتیک حساس کشور ایجاب رهبریت و مدیریت توانمند و آگاه را مینماید، آنچه از عناصر شر و فساد توقع نمی رود. به یاد داشته باشیم که:

There is not a day to lose!!

ولی افسوس که یک عده هنوز هم در فکر جمع کردن غنیمت اند، به اشاره، تحریک و حمایت اجانب نمی گذارند، یک دولت مستحکم، خدمتگذار و موثر استقرار یابد. اینها هنوز هم در فکر هرج- مرج اند. در حالیکه مردم ما دیگر نمیخواهند که جنگسالاران باهم در جدال بوده و هزاران باشند کشور را قتل عام و آواره نمایند. امنیت، برق، ترانسپورت، مکتب، پوهنتون، نانوایی، سماوار، آب وضو در مساجد، داکتر در شفاخانه، حیثیت و آبرو در جامعه و زمینه انکشاف را از آنها بگیرند، ذره ی ترحم در دلهای قوماندانان شان وجود نداشته باشد و مال و ناموس مردم را بار دیگر چپاول نمایند.

بس است. افغانستان فرصتهای بیشمار را از دست داد، دگر نمی خواهیم دست به تگدی زده دیگران جرات سلطه گرای بر ما را بیابند. از بس مردم دنیا از وضعیت افغانستان دلسرد شده اند، از اعتنا به حق بشریت ما نیز ابا می ورزند. این همانا نتیجه ناعاقبت اندیشانه همین مفسدین بود.

ملت افغانستان از حوادث دهه نود خطرات بسیار تلخ دارند. حتا تا جاییکه دیده میشود، اکثریت افغانها در فکر و تشویش و اپرس ایبیدمیک (COVID-19) نیستند، اما جداً خواهان استحکام یک دولت بادرایت ملی اند. هرگاه با ایشان صحبت آغاز گردد و پرسیده شود، در مقابل طاعون چه کنیم؟ آنها جواب میدهند: اگر یک حکومت، مُدبر، توانمند، متشکل از اهل خیره و صادق داشته باشیم هر نوع مشکلات حل شدنی اند، ولی اگر حکومت بدست چندتا بیسواد فاسد باشد، در هر قدم طاعون است، چنانچه بود.

مردم میگویند؛ اینها دگر به اندازه کافی خورد و بُرد کرده اند و برای چندین نسل شان اندوخته اند و مهمتر اینکه از حق بیچاره و مسکین دزدیده اند.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

حکومت سهامی آلوده با تعصبات، متفرق، متضاد، متشکل از عناصر کمسواد و غیر متخصص بازم فرصتها را از دست میدهد. همسایه های بداندیش فرمولهای 50%+50% ، 60%+40% و غیره فرمایشات را دارند که نباید پذیرفته شود. حکومت فاسد ۱۴ساله و بعداً دولت دوسره گذشته حیثیت افغانستان را با خاک برابر کرده و باعث ایجاد تفرقه بین افغانها گردیده است.

با اطمینان میتوان گفت که بعد از دوسه ماه (با پیروزی بر COVID-19) وضعیت جهان کاملاً دگرگون میگردد. حوادث اخیر درسهای آموزنده برای تمام حکومتات به جا گذاشت. دگر (سودای جان به جان) خواهد بود. هر ملتی که فاقد زعامت لایق و کارآ نباشد، هیچکس به داد آن ملت نخواهد رسید. حوادث پیهم اخیر مردم را هوشیارتر گردانید. اگر قدرت طلبان از ادعای امتیاز طلبی انصراف نوزند، افغانستان دچار بدترین وضعیت خواهد گردید. همسایگان جداً در تلاش اند از همین موقع به نفع خود استفاده کنند. ما میخواهیم پیش از آنکه تعویض عناصر ارزش معادن ما را به هیچ یا اندکترین ارزش تقرب دهد، از این ثروتها سود ببریم، ما میخواهیم از منابع جریانی خود (آبهای روزمین و جاری، انرژی آفتاب، باد و امکانات خوب اقلیمی که همه روزه هدر میگردد) بهره گرفته، از انزوا بیرون گردیم، به تمدن جهانی بپیوندیم، یک دیپلماسی فعال و برابر با معیارهای جهانی داشته باشیم و به پایستاده شویم. در حالیکه سیاسیون ازین درک عاجز اند، چشم آنها را زراندوزی کور کرده، و اختیار و صلاحیت گفتار، عملکرد، بیانیه ها و جلسات شان را تحرکات شیطانی قدرتها و استخبارات منطقه در دست گرفته اند. ملت به این (سیاسیون) خطاب مینماید: بهتر است که به خود آمده، از قضاوت تاریخ در هراس باشید، مبادا سالیان بعد اولاد های تان به نام تان شرم کرده نقطه نیرنگی گردید و همین اکنون نیز باعث شرمندگی خود شده اید. بس است دگر! نباید بحران در پی بحران آفرید.